

Det kongelige danske geografiske Selskab.

I det sjette Møde 1915—16 holdt Professor, Dr. phil. F. Kølpin Ravn Foredrag om Landbrug i Vestindien. Lysbilleder.

Ved Generalforsamlingen den 28. April 1916 genvalgte til Medlemmer af Raadet:

Generalmajor P. N. Nieuwenhuis, Kommandør I. A. D. Bildsøe, Professor H. Jungersen, Oberst Emil Madsen, Professor Eugen Warming, Kommandør V. Garde, Kammerherre N. M. A. Krieger, Direktør H. P. Hjerl-Hansen, Generalkonsul Joh.

Hansen, Generalkonsul V. Glückstadt og Kaptajn G. C. Amdrup, og nyvalgte:

Kaptajn I. P. Kock, Statsgeolog V. Milthers og Oberstløjtnant N. P. Johansen.

Endvidere vedtoges det at ændre i Lovenes § 13: Ordene »Selskabets Guldmedaille« til »Selskabets Medailler«.

I Raadsmødet den 18. Maj 1916 genvalgte Generalmajor P. N. Nieuwenhuis, Professor H. Jungersen og Kommandør I. A. D. Bildsøe til Medlemmer af Bestyrelsen.

Muhammedanske Grave og Gravminder i Sahara og Tunisien.

Af

Professor Ole Olufsen.

(Fortsættes).

Under mine geografiske Ekspeditioner i Mellem- og Centralasien i Aarene 1896—97 og 1898—99 foretog jeg en Del Undersøgelser af de Maader, hvorpaa Muhammedanerne udstyrer deres Grave og den Tro eller Overtro, der staar i Forbindelse hermed. Disse er publicerede i Geografisk Tidsskrift 17 Bd. S. 110 og 146. Med Understøttelse fra Carlsbergfondet har jeg i Aarene 1912 og 1914 foretaget Forskningsrejser i Algerien, Sahara og Tunisien, hvorved jeg blandt andet fik Lejlighed til at udstrække mine Undersøgelser af islamiske Grave og saa til disse Egne.

I Mellem- og Centralasien, hvor Befolkningen som Regel ikke er særlig fanatisk, og hvor mine Arbejder ofte foregik under Beskyttelse af indfødte muhammedanske Fyrster og Autoriteter, var Van-

skelighederne i det Hele og Store for mig ved at faa Adgang til Grave og Helligdomme adskillig mindre end i Nordafrika.

I Nordafrika fandt jeg min Fordel i at færdes som almindelig Turist og selv finde Midler til at faa Indblik i de Indfødtes Grave og Helligdomme, idet en almindelig Tilladelse til Besøg paa disse Steder hverken kunde opnaas af den franske eller indfødte Regering, tværtimod fraraades det, eller paa sine Steder forbydes det Evropæere at søge saadanne Steder. Adgang til Moskéer er i Tunisien forbudt Ikke-Muhammedanere med Undtagelse af 3 Moskéer i Byen Kairouan. I Algerien kan man de fleste Steder faa Adgang mod lidt Drikkepenge i alt Fald paa enkelte Dage, og jo længere man kommer ned i Sahara, jo lettere foregaar Ad-